

אובדן האנונימיות והכמיהה לפרטיות במרחב הקיברנטי - האם TOR הוא הפתרון?

מאת אמר שטיינר, מתמחה בתכנית לוחמת סייבר ב- INSS

"החשיכה" של הרשות ובכך מקשים על רשותות החוק לאחר העוברים על החוק ולמצאות עימם את הדין. דוגמא לפעילות מסוג זה התרסמה בחקירות של תוכניות הטלויזיה הישראלית צנור לילה, בה תואר מקרה בו נעשה שימוש ברשת השחורה לצורך הפעזה של פורנוגרפיה. דוגמה נוספת לשימושו של שלילי ברשת השחורה הייתה בהדפסת מושם האוכלוסין ("אגראן") שהפצתו בראשת המבצעת באמצעות TOR, על מנת

אמיר שטיינר

לטשטש את העקבות של העברינו. בעודם כמו גם בישראל, עלתה המודעות לביעתיות שטוףן בחובו השימוש ברשת השחורה. בארצות הברית גוף המודיעין ה-FBI וה-CIA אספיקים מידע ברשת האינטרנט והוא מהוهو כר פורה לתיאום פעולות טרור או פשיעה בין לאומיות כדי שתהפרנס במאמר - Onion Routing and Online Anonymity.Όπως מכאן ניתן להבחין שבגופי ביטחון בישראל עושים שימוש ברשת זו כדי לאסוף מידע מוביל לחשוף עצם. ליסicom, מהפקת האינטרנט היפה את העולם יכול לכפר קtan. מצד אחד האינטרנט בכל ושיירותים המוצעים בו כגון רשתות חברותיות ודואר אלקטרוני, והופכים כל אדם, במידע או שלא, לביר מעקב. הדבר פוגע מאוד בפרטיות/Library, וולה הכמיהה אליה לפרטיות, שהיא מובנת ואך מתחבשת מכך השני, עולה הטענה שTOR מאפשרת את האנונימיות המיזוחת אך במקביל מטלגת את המשתמשים בה ככאלו שיש להם מה להסתה. הפער זהה בין היכולת למשמש את האזויות הבסיסיות ביותר לפרטיות לבין היכולת לבצע פעולות אסורות על פי חוק מוביל להתגלות, למחקר ולזרה חודה חדשה המחייבת מעקב.

אם הייתם יכולים להיכנס לאתרם בעלי תוכן פוגعني, מוביל שידען לעולם שאתם אלו שזבוקתם בהם, האם הייתם עושים זאת? דילמה מושלמת זו עומדת מדי יום בסיסי השימוש ב"רשת השחורה" היא TOR. חוקים שונים מעגנים את הזכות של אדם לפרטיות. חוק יסוד ישראלי, "כבד האדם וחירותו", מגדיר כי "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו", ואין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשותו. המיציאות מרחב הקיברנטי מטשטשת את גבולות חוקי היסוד יותר מפעם אחת חוקים אלו מופרים בשוגג או בכוכנות דזון. על אף המאמצים הרבים שהרשויות הרלבנטיות משקיעות בפיוקו ואכיפה של נושאים אלו, אובדן האנונימיות באינטרנט כבר מזמן הפק לבור מאילן. לרבות זאת, בתוך כל הג'ונגל האינטרנטקי קיימים כיוום, אי-בודד שמאפשר לגושם לשמרו על דוחותם ועל פרטייהם - "רשת השחורה" או בלאudit - TOR.

הרעין העומד מאחורי TOR מונבס על הצפנה יהודית אשר מאפשרת לשולח חבילה (Packet) באינטרנט מוביל שניית יהיה לדעת מי שלח אותה. החבילה עטופה ב"שכבות בצל" מוצפנות. בזמן המעבר מנקודת המוצא ועד היעד הסופי, החבילה עוברת מסדר מוסים של תחנות ממסר ((Relays)) וATT מתקלפת שכבות הצפנה עד אשר מגעה ליעדה. כל "חפנה" מקבלת מפתח הצפנה לפונחו וידעת אך ורק מה התחנה הבאה בנתיב התעבורה שנבהרה. למעשה כל תחנה אליה מגיעה החבילה אינה יודעת מהו התחנה הסופית או מהו מוחם המוצא, בשיטה זו השימוש בTOR מאפשר לשמשם לשמרו על דוחותם (דוחות IP) ובכך לשמור גם על פרטייהם.

אם כן נשאלת השאלה מדוע לא כולנו משתמשים ברשת השחורה? התשובה לכך מרכיבת. מצד אחד TOR מאפשר אונימיות. אך מצד שני, היא מאפשרת מחסה לאלו העושים בה שימוש שלילי. הדילמה האנושית היומיומית הקיימת בכל תחומי החיים החברתיים, בין הרואי והנכון לבין מה שמודגר לטאב, מוקן במסגרת הרשת השחורה בשל מיעטה האנונימיות, בהיבט החובי של TOR, ניתן לראות כי היא מאפשרת ומודדת תנועות פוליטיות או דתיות ואילו מהפכנים נוגדים ממשלהם הגדיל מידע בין פרטיהם או בין קבוצות שונות מביא את חופש הביטוי והזכות להירות לידי מושג גם במרחב הקיברנטי. כאמור חופש הפעולה בשימוש האינטרנט שליהם חוסם או חופשית לאנרי אינטרנט ושירותים שספק האינטרנט שלהם חוסם או עינויים המועוניים לשוחח באונימיות עם מקורות.

מעבר לכך TOR מספקת הגנה כמעט מלאה מפני התקפות של "Man in the middle" והתקפות של "Sniffers" ובכך מגבילה את האקרים מלפגוע במקריםים או במידע שלהם. האונימיות ב-TOR לא רק שומרת על המשתמשים מפני האקרים אלא גם גם מונעת מחברות שיווק לשולח דיוור זבל ופרוטומות בכל פעם שאנו חוננו גולשים באינטרנט. הסיבה לכך נובעת מההערכה שכאשר המשמש גולש ברשת הוא מקבל חוויה זו מזויפת אותה לא ניתן לאחר, בנווף, TOR מסירה את מהרווזת ה cookies ובכך יכולה להגביל את המערכת עליו ממשתמשים.

אותם היבטים של חשאיות ואונימיות אפשרים גם קרקע פוריה לחשופות פשיעה וביניהן: התקפות סייבר, סחר בסמים, הלבנת הון, דודיליה ואילו הזמתה התרנויות. ארגוני הפשעה מנצלים את חסות